

הוֹלֵךְ בֵּיתוֹם

שְׁנֵי בְּסִבָּלוֹת

וְהוּא יִתֵּן לָךְ עֶשֶׂר". הַבְּחוּר אָכַן לִמַּד לִזְכוּתוֹ
שֶׁל הָעָשִׁיר, וְהוּא נָתַן לוֹ מִמֶּנּוּ רַב בְּשִׁכְרוֹ.

לְאַחֵר תְּקוּפָה, נִכְנְסָה אֶהֱבֵת תּוֹרָה אֲמִתִּית
בְּלֵב הַבְּחוּר. יוֹם אֶחָד רָאָה אוֹתוֹ רַבִּי אֲבָא
בּוֹכָה. לִשְׁאַלְתּוֹ מַדּוּעַ הוּא בּוֹכָה, עָנָה
הַבְּחוּר: "אֵינִי רוֹצֶה יוֹתֵר לִקְבֹּל כֶּסֶף עַל
לְמוּד הַתּוֹרָה שְׁלִי!" כָּעֵת הֵבִין רַבִּי אֲבָא
שֶׁהַבְּחוּר עָשָׂה תְּשׁוּבָה, וְהוּא לוֹמֵד תּוֹרָה
לְשֵׁם שְׁמִימִים.

מִהֶסְפּוֹר אָנוּ לוֹמְדִים מִסֵּר חֲשׁוֹב: כִּשְׁאַנּוּ
רוֹצִים לִפְעַל שְׁנֵי בְּעֶצְמֵנוּ אוֹ בְּאַחֲרֵים,
אֵין צָרָה לְכַעַס וּלְהִתְבַּלְבֵּל מִכֶּרֶךְ שֶׁהַשְּׁנֵי
אֵינוֹ קוֹרֶה מֵהֶר. יֵשׁ לִחְכוּת בְּסִבָּלוֹת
וּבְאַהֲבָה, וְאַדְרָבָה, לַעֲזֹר לוֹ וּלְתֵת לוֹ מָה
שֶׁהוּא רוֹצֶה, וּבִסּוּף הַשְּׁנֵי יִדְאִי יִגִּיעַ!

על פי מדור 'פניני זהר' בעלון 'נפלאות' השבוע

הַשְּׁבֻעַ נִלְמַד סִפּוֹר הַמוֹפִיעַ בְּסִפּוֹר הַזֶּה:
יוֹם אֶחָד בָּא אֶל הָאֲמוּנָא רַבִּי אֲבָא בְּחוּר
וְאָמַר: "רַבִּי, אֲנִי רוֹצֶה לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה כְּדִי
שְׁאֶהֱיָה עָשִׁיר", וְרַבִּי אֲבָא הִסְכִּים לוֹ, וְאָמַר
לוֹ שֶׁאִם הוּא יִלְמַד תּוֹרָה וּודָאִי שֶׁהוּא יִהְיֶה
עָשִׁיר.

לְאַחֵר תְּקוּפָה, הַבְּחוּר לֹא הִתְעַשֵּׂר, וּבָא אֶל
רַבִּי אֲבָא וְשָׂאֵל: "אֵיפֹה הָעָשִׂיר שֶׁהִבְטַחְתָּ
לִּי?" רַבִּי אֲבָא הֵבִין שֶׁהוּא לֹא הִתְעַשֵּׂר
מִשּׁוּם שֶׁהוּא לוֹמֵד תּוֹרָה לֹא לְשִׁמְהָ וְרוֹצֶה
לְהַעֲנִישׁוֹ, אֶךְ בֵּית קוֹל אָמְרָה לוֹ: "אֵל תַּעֲנִישׁ
אוֹתוֹ, כִּי הוּא עוֹמֵד לִהְיוֹת תַּלְמִיד חֶכֶם".

רַבִּי אֲבָא אָמַר לַבְּחוּר: "אֵל תִּדְאָג, אֲנִי
אֶתֵּן לָךְ עֶשֶׂר". תוֹךְ כְּדִי שֶׁהֵם מְדַבְּרִים
נִכְנַס לְבֵית אָדָם עָשִׁיר וְאָמַר לְרַבִּי אֲבָא:
"אֲנִי אוֹהֵב אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֶךְ אֲנִי
לֹא מְצָלִיחַ לְלַמֵּד. יֵשׁ לִי כֶּסֶף רַב שֶׁיִּרְשָׁתִּי
מֵאֲבִי, וְאֲנִי מִחְפֵּשׁ מִיֶּשְׁהוּ שֶׁיִּלְמַד תּוֹרָה
עֲבוּרִי וְאֲנִי אֶתֵּן לוֹ עֶשֶׂר".

אָמַר רַבִּי אֲבָא לַבְּחוּר: "הִנֵּה, תִּלְמַד עֲבוּרִי

שַׁבַּת פָּרֶשֶׁת לֶךְ-לָךְ

ספור חסידי

רבי אריה לייב "הצל היסורים" | ט"ו תשנ"ה

11

רבי לייב

הופך

לסארי

הענייני

העולם

פדיונות נפש מתושבי האזור ולעזר להם בעניינים גשמיים ורחניים.

אדמו"ר הזקן סרב לבקשתם ואמר: "כדי לתת עצות, יש צורך בידיעה כלשהי בענייני העולם. ורבי לייב הוא מפרש לגמרי מענייני העולם הזה".

על פי הספר זכרונם לברכה לתאריך ט"ו חשוון

העצירה מוהילוב, שהיתה באזור מגוריו של

רבי לייב, היתה רחוקה מאוד מעירו של אדמו"ר הזקן.

באותם ימים, לפני שהמציאה הרכבת, נסיעה של מרחק כזה היתה מלווה בהרבה קשיים. בגלל זה, בקשו החסידים שהיו במוהילוב מאדמו"ר הזקן, שישפיע על רבי לייב מרוחו האלוקית וירשה לו לומר מאמרי חסידות, לקבל

שאלות השבוע

1. מה אנו לומדים מהספור עם רבי אבא?
2. מה אנו לומדים מאותיות "לך לך"?

את התשובות, בנוסף לכתבת בה אתם גרים, יש לשלוח בהודעה למספר **050-399-6063**, או לדוא"ל של העלון. בעזרת ה', פעם בחודש תתקיים הגרלה (בכל שבוע צוברים כרטיס נוסף) על **משחק קפסא**, בין הפותרים נכונה.

הפוכה והחזק שסביר משפחת יוליוס.

בדיחת קרש
מלצר אחד מחזיק מגש גדול. לקוח: תגיד,
זה לא כבד? מלצר: "לא, זה שניצל".

סיפור חדש!

חולה, או היה צריך ברכה לפרנסה בהרחבה, היה מבקש מרבי אדם שיברך אותו ויתפלל עליו. כל מי שהיתה לו בעיה, היה בא לרבי אדם בעל שם, ונושע. גם אותו שר רשע שמע על רבי אדם, והוא החליט שהוא מאוד רוצה לבזות ולהשפיל אותו. הלך השר למלך, ספר לו על רבי אדם ואמר: "אני מציע, שתזמין את אותו יהודי לארמון ותראה שכמו כל היהודים, הוא רמאי ושקרן..."

למלך אחד היה שר, שהיה שונא ישראל גדול. תמיד הוא חפש סבות ונסה לפגוע ביהודים כמה שיותר. באותו אזור, בבקתה קטנה ליד יער גדול, חי רבי אדם בעל שם. רבי אדם היה עני מרוד, אך למרות זאת היה צדיק גדול: הוא למד תורה ביום ובלילה, והרבה פעמים היה נכנס לעמק היער ולומד שם שעות רבות ברציפות. לאט לאט, התפרסם רבי אדם כצדיק גדול, ואנשים רבים הגיעו אליו מקרוב ומרחוק. כלם בקשו שיתפלל עליהם ויבקש עליהם רחמים. מי שהיה

המשנה
יבוא
אי"ה

מספרים נאיבים

100

במציאות הממשית, אנחנו מפתחים להתלכלך. אבל ה' אומר לנו: "לך" - אותיות התלכלך - אל תחשש לתלכלך את הידים בהתעסקות במציאות הממשית.

הצוי הראשון לאברהם אבינו - היהודי הראשון, הוא: "לך לך". אברהם צריך להכנס לתוך המציאות, ללכת את הארץ בה יקום העם הנבחר. לפעמים יש רתיעה מהעסוק

על פי 'עמודיה שבעה', חמישי לפרשת שופטים

ה' אלוהה צדיקים רבי מנחם מענדל מקוסוב

רבי מנחם מענדל הגר מקוסוב

תאריך לדה: שנת התקכ"ח.

תאריך פטירה: י"ז חשון ה'תקפ"ו.

קורות חייו: למד אצל גדולי החסידות שהיו באותם ימים וביניהם רבי משה ליב מסאסוב ורבי זאב וולף מאוסטרצה. רב הזמן למד תורה, ועסק קצת במסחר כדי להתפרנס. בשנת תק"ן, אחרי שרבי זאב וולף עלה לארץ ישראל, הוא התחיל לכהן ברבנות, ובשנת תקנ"ח התחיל לנהג באדמו"רות בעירה קוסוב.

היה ראש שושלת קוסוב, ממנה יצאה חסידות ויז'ניץ.

בעל ספר "אהבת שלום".

המבנה שעל ציון "האהבת שלום" בקוסוב

הפריטתו

ה' אומר לאברהם אבינו: **"אל תירא**

אברם אנכי מגן לך". מכאן הגיע מה שנגנחו אומרים כל יום בתפלת שמונה עשרה, "מגן אברהם". "מלך עוזר ומושיע ומגן", בזכות אברהם ה' שומר ומגן עלינו תמיד.

בספר אהבת שלום מסביר שעקר השמירה של "מגן אברהם" היא על ידי התפלה, ובמיוחד תפלת

שחרית, שתקן אברהם אבינו. אברהם המשיך בעולם את מדת החסד. מדת החסד היא המדה של יום ראשון בשבוע, אבל החסד ממשיך ללוות אותנו בכל השבוע.

כך גם תפלת שחרית, תפילתו של אברהם אבינו, מלווה אותנו ומשפיעה עלינו כל היום.

על פי "אהבת שלום" לפרשת לך-לך, וביאורי הרב יצחק גינזבורג

